

PG II P 070/29/12

9118 8.11.12

Pani

Maria Pańczyk - Pozdziej

Wicemarszałek Senatu RP

W nawiązaniu do pisma Pani Marszałek o sygn. BPS/043 - 18 - 734 - PG/12 z dnia 11 października 2012 roku, przekazującego oświadczenie złożone na 18 posiedzeniu Senatu w dniu 4 października 2012 roku przez senatorów: Pana Wojciecha Skurkiewicza, Pana Grzegorza Wojciechowskiego i Pana Marka Martynowskiego uprzejmie składam informację, zawierającą odpowiedzi na pytania w nim postawione, odnoszące się do dwóch spraw: VI Ds. 20/98 Prokuratury Okręgowej w Gdańsku, w której oskarżono Czesława K. [REDACTED] i Ds. 2350/06, w której oskarżono Tomasza K. [REDACTED]

Pan Czesław K. [REDACTED] został oskarżony przez Prokuraturę Okręgową w Gdańsku w sprawie VI Ds. 20/98 o to, że w dniu 28 grudnia 1998 roku działając wspólnie i w porozumieniu z Adamem S. [REDACTED] i inną nieustaloną osobą w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia Adama K. [REDACTED] oddał z broni palnej kal. 9 mm strzał w głowę, czym spowodował uszkodzenie mózgu i zgon wymienionego, tj. o czyn z art. 148 § 2 pkt 4 k.k. Oskarżonemu zarzucono również, że w tym samym miejscu i czasie posiadał bez wymaganego zezwolenia pistolet kal. 9 mm nieustalonego typu wraz z amunicją w ilości co najmniej 2 sztuk, to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k.

Pan Czesław K. [REDACTED] został zatrzymany w dniu 12 stycznia 1999 roku, a w dniu 14 stycznia 1999 roku został tymczasowo aresztowany przez Sąd Rejonowy w Gdańsku. W postępowaniu przygotowawczym okres tymczasowego aresztowania trwał do dnia 31 lipca 2000 roku, a więc 18 miesięcy. Kolejne postanowienia w przedmiocie przedłużenia okresu

tymczasowego aresztowania odbywały się już na etapie postępowania sądowego. W dniu 29 lipca 2003 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku uznał oskarżonego winnym zarzucanych mu czynów i skazał odpowiednio za pierwszy czyn na karę dożywotniego pozbawienia wolności i pozbawienia praw publicznych na okres 10 lat oraz za drugi czyn na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jako karę łączną orzekł karę dożywotniego pozbawienia wolności z możliwością warunkowego przedterminowego zwolnienia po odbyciu co najmniej 30 lat. Z uwagi na uchylene tegoż wyroku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku, sprawa była ponownie rozpoznawana przez Sąd Okręgowy w Gdańsku, który w dniu 30 grudnia 2008 roku po raz drugi skazał oskarżonego, tym razem na karę 25 lat pozbawienia wolności za pierwszy czyn oraz na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za drugi czyn. Jako karę łączną orzekł karę 25 lat pozbawienia wolności z możliwością warunkowego przedterminowego zwolnienia po 20 latach odbycia). Również i ten wyrok został uchylony przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku. Podczas ponownego (już trzeciego) rozpoznawania sprawy przez Sąd Okręgowy w Gdańsku, w kwietniu 2011 roku współoskarżony Adam S. [REDAKTOWANO] stojący pod zarzutem pomocnictwa do zabójstwa, złożył nowe wyjaśnienia, odmienne od treści wyjaśnień, składanych poprzednio. W wyjaśnieniach tych przedstawił przebieg przygotowań do zabójstwa, jego okoliczności, a nadto wskazał inne osoby, które faktycznie były jego wykonawcami. Ujawnił przy tym okoliczności i szczegóły, które wcześniej nie były znane ani prokuraturze ani sądowi. W związku z ujawnieniem nowych faktów i okoliczności sąd – na wniosek prokuratora – uchylił środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, stosowany wobec oskarżonego Czesława K. [REDAKTOWANO]. Dalsza weryfikacja okoliczności podanych przez Adama S. [REDAKTOWANO] oraz ponowna analiza materiału dowodowego pod kątem udziału Czesława K. [REDAKTOWANO] w zabójstwie Adama K. [REDAKTOWANO] doprowadziła do modyfikacji przez prokuratora opisu czynu zarzucanego oskarżonemu poprzez przyjęcie pomocnictwa do zabójstwa, polegającego na tym, że w grudniu 1998 roku w Gdańsku działając w zamiarze, aby inna osoba dokonała zabójstwa Adama K. [REDAKTOWANO] swoim działaniem ułatwił popełnienie tego czynu w ten sposób, że dostarczył pistolet kaliber 9 mm wraz z amunicją w postaci 2 naboju wiedząc, że broń ta zostanie wykorzystana do pozbawienia życia Adama K. [REDAKTOWANO] to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 4 k.k. Sąd nie podzielił w tym zakresie stanowiska prokuratora i wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2012 roku w sprawie IV K 288/09 uniewinnił Czesława K. [REDAKTOWANO] od zarzutu zabójstwa, natomiast skazał go na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności za posiadanie bez wymaganego zezwolenia pistoletu kaliber 9 mm oraz amunicji w postaci 2 naboju, to jest o

przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. Wyrok nie jest prawomocny. Prokurator wystąpił z wnioskiem o sporządzenie jego uzasadnienia.

Pierwotne oskarżenie Pana Czesława K. [REDAKTOWANO] o zabójstwo Adama K. [REDAKTOWANO] opierało się na zeznaniach bezpośredniego świadka zdarzenia, który podczas czynności okazania rozpoznał go jako osobę, która dokonała zabójstwa. Czynność okazania została zarejestrowana na video i nie budziła wątpliwości ani prokuratora ani sądu. Ponadto w samochodzie marki Peugeot 106, którym sprawcy przyjechali na miejsce zabójstwa, ujawniono ślad zapachowy pochodzący od Czesława K. [REDAKTOWANO]. Nie potwierdziła się poza tym wersja wydarzeń z tego dnia, którą oskarżony przedstawił w wyjaśnieniach jako własne alibi. Materiał dowodowy zgromadzony w tej postaci był na tyle przekonywujący dla prokuratora, że zdecydował się skierować akt oskarżenia do sądu. Podobnych wątpliwości wówczas nie miały również sądy, skoro doszło dwukrotnie do skazania w I instancji.

W chwili obecnej nie toczy się żadne postępowanie dyscyplinarne wobec prokuratora, który prowadził śledztwo w tym zakresie. Poczynione pod tym kątem ustalenia nie dały podstaw do wdrożenia takiego postępowania.

W dniu 28 maja 2012 roku skierowany został akt oskarżenia do sądu przeciwko jednemu ze współsprawców zabójstwa (przypisywanemu wcześniej Panu Czesławowi K. [REDAKTOWANO]). Drugi współsprawca poszukiwany jest listem gończym, a śledztwo w jego sprawie jest zawieszona.

Z kolei sprawa dotycząca Pana Tomasza K. [REDAKTOWANO] prowadzona była przez Prokuraturę Rejonową w Malborku i dotyczyła zabójstwa 10 – letniego chłopca M. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO] dokonanego w dniu 2 września 2002 roku na drodze S. [REDAKTOWANO] – [REDAKTOWANO]. Na podstawie zeznań 11 świadków sporządzono portret pamięciowy mężczyzny, który w dniu zabójstwa był widziany w miejscu znalezienia zwłok w godzinach bezpośrednio poprzedzających dokonanie przestępstwa. Zdaniem świadków mężczyzna ten posiadał przy sobie nóż zakończony drewnianą rączką. Osobą odpowiadającą rysopisowi okazał się Tomasz K. [REDAKTOWANO] który po zatrzymaniu oświadczył, że gdy jechał rowerem spotkał M. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO] wracającego ze szkoły z dwoma innymi kolegami. Doszło między nimi do kłótni i szarpaniny. Chłopcy uciekali przed nim znieważając go. Tomasz K. [REDAKTOWANO] pobiegł za M. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO], którego po ujęciu uderzył rękojeścią noża. Oświadczył również, że jak odchodził z miejsca zdarzenia, to widział jak pokrzywdzony podniósł się. Okoliczności tego zajścia przedstawił sam Tomasz K. [REDAKTOWANO]. Tomaszowi K. [REDAKTOWANO] przedstawiono zarzut zabójstwa. Przesłuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia

zarzucanego mu czynu, stanowczo podkreślając, że uderzał rękojeścią noża, a nie jego ostrzem. Podejrzany został poddany obserwacji sądowo – psychiatrycznej, na podstawie której wydano opinię, że w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem. W związku z tym zmieniono kwalifikację prawną czynu przyjmując, że dokonał przestępstwa opisanego w art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. Ponadto biegli zawnioskowali jego ewentualne umieszczenie (w przypadku skazania) w zakładzie karnym, w którym stosuje się szczególne środki lecznicze. Podejrzany będąc ponownie przesłuchiwanym wyjaśnił, że zadał tylko trzy uderzenia, był pod wpływem alkoholu i narkotyków i niewiele pamięta. O wysokim prawdopodobieństwie popełnienia przez Tomasza K. [REDAKTOWANO] zarzucanego mu przestępstwa świadczyły takie dowody, jak: ekspertyza kryminalistyczna wykonana w Pracowni Osmologii Laboratorium Kryminalistycznego KWP w Szczecinie, z której wynikało, że zapach dowodowy zabezpieczony z rączki noża znalezionej na miejscu zabójstwa jest zgodny z zapachem porównawczym pobranym od Tomasza K. [REDAKTOWANO] jak również same wyjaśnienia podejrzanego. W oparciu o te dowody w dniu 24 marca 2003 roku Prokuratura Rejonowa w Malborku skierowała do Sądu Okręgowego w Gdańsku akt oskarżenia przeciwko Tomaszowi K. [REDAKTOWANO] zarzucając mu, że w dniu 2 września 2002 roku działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia zadał M. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO] 17 ran kłuto - ciętych w okolicach szyi, klatki piersiowej, barku, ramienia i obu rąk skutkujących zgonem, przy czym w chwili czynu miał znacznie ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem. Swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa określone w art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 12 listopada 2003 roku uznał oskarżonego Tomasza K. [REDAKTOWANO] winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i skazał na karę 15 lat pozbawienia wolności orzekając jednocześnie o umieszczeniu go w zakładzie karnym stosującym środki lecznicze. Wyrok ten został utrzymany w mocy w dniu 13 maja 2004 roku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku.

W sprawie tej – już prawomocnie osądzonej - nastąpił gwałtowny zwrot, kiedy to w śledztwie Ds. 3206/05 prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Pruszczu Gdańskim Piotr T. przesłuchiwany w charakterze podejrzanego o dokonanie czynu z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przyznał się do popełnienia innego jeszcze zabójstwa, a mianowicie zabójstwa M. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO] za które został prawomocnie skazany Tomasz K. [REDAKTOWANO] Wobec zaistniałej sytuacji Prokurator Rejonowy w Pruszczu Gdańskim wyłączył materiały w tym zakresie i

przekazał według właściwości do Prokuratury Rejonowej w Malborku. Dało to podstawę do skierowania przez Prokuraturę Okręgową w Gdańsku wniosku do Sądu Najwyższego o wznowienie postępowania karnego przeciwko Tomaszowi K [REDACTED] i uchylenie zapadłych wobec niego wyroków skazujących.

Sąd Najwyższy w dniu 8 czerwca 2006 roku wznowił postępowanie przeciwko Tomaszowi K [REDACTED] i uchylił skazujący wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku oraz utrzymujący w mocy to orzeczenie wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Przekazał jednocześnie sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, który następnie w dniu 27 czerwca 2006 roku zwrócił akta sprawy do Prokuratury Rejonowej w Malborku w celu usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego. W dniu 26 stycznia 2007 roku Prokurator Rejonowy w Malborku umorzył śledztwo przeciwko Tomaszowi K [REDACTED] wobec niepopelnienia przez niego zarzucanego mu przestępstwa. Jednocześnie podjęte zostały czynności procesowe zmierzające do weryfikacji wyjaśnień złożonych przez Piotra T. i tym samym do wykrycia faktycznego sprawcy zabójstwa. Wśród zgromadzonych do tej pory dowodów istotne znaczenie ma opinia biegłych medycyny sądowej, którzy po zapoznaniu się z protokołami wizji lokalnych oraz protokołami sekcji zwłok obu pokrzywdzonych stwierdzili, że zachodzi wysoki stopień prawdopodobieństwa, iż obu czynów mogła dokonać ta sama osoba. Potwierdzałoby to więc wersję podejrzanego Piotra T., który przyznał się do popelnienia obu zabójstw. Postępowanie przygotowawcze w tej sprawie jest nadal w toku.

Wobec niezasadnego skierowania aktu oskarżenia przeciwko Tomaszowi K [REDACTED] Prokuratura Okręgowa w Bydgoszczy prowadziła postępowanie V Ds. 28/08 w sprawie niedopelnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, którzy w Malborku prowadzili śledztwo w sprawie zabójstwa M [REDACTED] S [REDACTED]. Zakładano bowiem, że prowadzone przez nich czynności mogły doprowadzić do przyznania się przez Tomasza K [REDACTED] do czynu, którego w rzeczywistości nie popelniał. Śledztwo to jednak zostało zakończone wydaniem postanowienia o jego umorzeniu w dniu 18 maja 2009 roku. Uprzejmie informuję, że zleciłem Prokuratorowi Apelacyjnemu w Gdańsku zbadanie zasadności tej decyzji.

Z. Musiał
A. Seremet
Andrzej Seremet